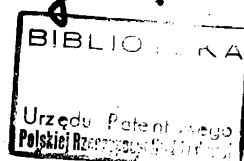

27 czerwca 1931 r.

B65g 27/06 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13678.

Kl. 81 e 57.

Ludwig Boileau
(Püttlingen, Niemcy).

Połączenie członów żłobu ruchomego zapomocą obrotowych strzemion.

Zgłoszono 17. lutego 1930 r.

Udzielono 29 kwietnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 18 lutego 1929 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy połączenia członów żłobu ruchomego zapomocą obrotowych strzemion, przymocowanych na końcach płyty końcowej każdego członu żłobu. Przez obrót tych strzemion nasuwa się je na końce drugiej płyty końcowej sąsiedniego członu żłobu i zaciska, w celu otrzymania sztywnego połączenia. Po nasunięciu strzemiona te muszą być zabezpieczone przed powrotnym wychyleniem, czyli przed rozłączeniem płyt końcowych żłobu. Według niniejszego wynalazku zabezpieczenie to jest bardzo proste i zarazem daje dużą pewność połączenia. W tym celu zboku na końcach płyt końcowych żłobu są wykonane wycięcia, które

podczas zaciskania płyt tworzą pomiędzy sobą szczelinę, w którą zostaje wprowadzony sworzень rozpierający, umocowany w strzemieniu. Zamocowanie sworznia rozpierającego w szczelinie między płytami jest wykonane w postaci zamknięcia bagnetowego. W tym celu sworzень posiada dwustronne wycięcia, które zostają wprowadzone do szczeliny między płytami, zwężającej się nazewnątrz. Po obrocie następnie sworznia o 90°, ustawia się go jego wycięciem wpoprzek szczeliny tak, aby przylegał do jej zaokrąglonych wewnętrznych powierzchni, wskutek czego płyty końcowe zostają zaciśnięte wzdłuż strzemienia, przyczem jednocze-

śnie następuje zabezpieczenie sworznia przed powrotnym wychyleniem. Konstrukcja ta jest bardzo prosta i zarazem ma tę zaletę, że zabezpieczenie jest dokonane bez pomocy części dodatkowych, jak np. trzpieni ustalających.

Na rysunku wynalazek jest przedstawiony jako przykład wykonania na którym fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku zboku, a fig. 2 — w widoku zgóry.

Płyta końcowa *a* człona 2 żłobu i płyta końcowa *b* człona 1 posiadają na końcach wycięcia, które po złączeniu ze sobą tych płyt tworzą między sobą szczelinę *s*, z półokrągłym rozszerzeniem *e*. Do płyty końcowej *a* jest przymocowane obrotowo zapomocą sworznia *i* strzemię *c*, pośrodku mniej więcej którego jest przeprowadzony sworzeń rozpierający *d*. Strzemię *c* składa się z dwóch ramion, które obejmują przy połączeniu płyt obydwie ich końce.

Pomiędzy ramionami strzemia *c* sworzeń *d* jest dwustronnie wycięty wskutek czego powstają dwie płaskie powierzchnie d^2 i dwie cylindryczne d^1 . Górna część sworznia jest wyposażona w uchwyt *k*. Podczas nakładania strzemia *c* na płytę *b* należy sworzeń *d* ustawić płaskimi powierzchniami d^2 równolegle do szczeliny *s*.

Po nasunięciu strzemia *c* na koniec płyty *b* i wprowadzeniu sworznia *d* do szczeliny *s*, sworzeń ten należy obrócić o 90° zapomocą uderzenia uchwytu *k*, wskutek czego cylindryczne powierzchnie d^1 sworznia zaciskają się między zaokrąglenia *e* płyt. W ten sposób płyty końcowe zostają silnie zaciśnięte pomiędzy sworzniem *i*, a grzbietem *g* strzemia *c*. Jednocześnie można sworzeń rozpierający *d* zabezpieczyć przed niepowołanym przekręceniem i rozluźnieniem połączenia, zapomocą trzpienia *f*, osadzonego na uchwycie *k*.

Trzpień ten po wsunięciu sworznia *d* do szczeliny *s* i po obróceniu go o 90° wchodzi samoczynnie pod działaniem sprężyny w odpowiedni otwór, wykonany w strzemienu *c*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie członów żłobu ruchomego, w którym obrotowe strzemię, przymocowane do płyty końcowej jednego człona żłobu jest nasuwane na płytę końcową sąsiedniego człona żłobu, znamienne tem, że zboku na końcach płyt końcowych (*a*, *b*) żłobu są wykonane wycięcia, które po złączeniu ze sobą tych płyt tworzą między sobą szczelinę (*s*), w którą zakładany jest trzpień rozpierający (*d*), osadzony w strzemienu (*c*).

2. Połączenie członów według zastrz. 1, znamienne tem, że każde strzemię (*c*) posiada sworzeń rozpierający (*d*), który płaskimi wyciętymi powierzchniami (d^2) wchodzi w szczelinę (*s*) pomiędzy obiema płytami końcowymi (*a* i *b*) i po obróceniu mniej więcej o 90° ciśnie cylindrycznymi powierzchniami (d^1) na zaokrąglenia (*e*) tych płyt, dociskając je mocno do strzemia, wskutek czego tworzy zamknięcie bagnetowe, a zarazem jest zabezpieczony przed mimowolnem przekręceniem się.

3. Połączenie członów według zastrz. 1, znamienne tem, że w uchwycie (*k*) sworznia rozpierającego (*d*) jest osadzony trzpień (*f*), który po nałożeniu strzemia na płytę (*b*) i obróceniu tego sworznia wchodzi w odpowiedni otwór, wykonany w strzemienu.

Ludwig Boileau.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

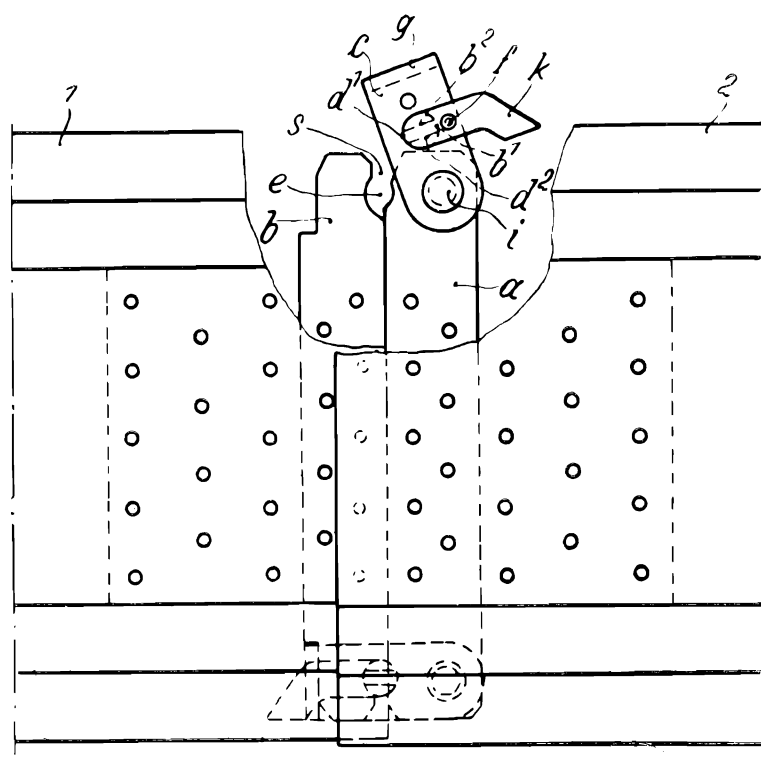
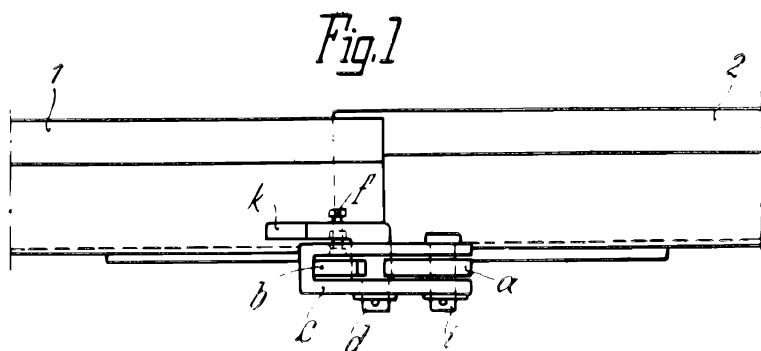

Fig. 2